

To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z Radą Notariatów Unii Europejskiej (CNUE).

1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

Poza ograniczonym zbiorem przypadków szczególnych (księga 4 art. 97–107 kodeksu cywilnego (Burgerlijk Wetboek)) testament można sporządzić wyłącznie w formie aktu notarialnego lub sporządzonego własnoręcznie dokumentu prywatnego oddanego notariuszowi na przechowanie (księga 4 art. 94 kc). Nie dopuszcza się możliwości sporządzenia testamentu przez dwóch spadkodawców lub przez większą ich liczbę (księga 4 art. 93 kc). Nie dopuszcza się również możliwości sporządzenia umowy dotyczącej przyszłego dziedziczenia. Zgodnie z przepisami księgi 4 art. 4 ust. 2 kc umowy zawierane w celu rozporządzenia całością lub częścią spadku, który nie został jeszcze otwarty, są nieważne.

2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

Notariusz, który sporządził testament, musi zarejestrować stosowne informacje w centralnym rejestrze testamentów (CTR) pierwszego dnia roboczego przypadającego po sporządzeniu testamentu.

Zob. również: <http://www.centraaltestamentenregister.nl>. Informacje na temat przechowywania, rejestracji i wyszukiwania testamentów są również dostępne na stronie internetowej Stowarzyszenia Europejskiej Sieci Rejestrów Testamentów (ARERT) w zakładce „Information sheet”: <http://www.arert.eu>

3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachówek)?

Prawo do zachowku przysługuje wyłącznie zstępnym zmarłego (jego dzieciom lub – jeżeli zmarły przeżył swoje dzieci – ich dzieciom). Małżonek ani wstępni nie są uprawnieni do zachowku. Zachówek odpowiada połowie wartości udziału spadkowego przypadającego spadkobiercy przy dziedziczeniu ustawowym, zobacz księga 4 art. 64 kc. Jeżeli zstępny powoła się na przysługujące mu prawo do zachowku, nie będzie już uznawany za spadkobiercę, lecz stanie się wierzycielem.

4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

W przypadku braku testamentu w poszczególnych scenariuszach stosuje się zasady opisane poniżej.

Jeżeli spadkodawca nie pozostawał w związku małżeńskim i nie pozostawił po sobie dzieci, spadek dziedziczą co do zasady jego rodzice i rodzeństwo w częściach równych, przy czym każde z rodziców zawsze dziedziczy co najmniej jedną czwartą spadku.

Jeżeli spadkodawca nie pozostawał w związku małżeńskim, ale pozostawił po sobie dzieci, spadek dziedziczą jego dzieci w częściach równych.

Jeżeli spadkodawca pozostawił po sobie małżonka, ale nie pozostawił po sobie dzieci, ostatni pozostający przy życiu małżonek dziedziczy całość spadku.

Jeżeli spadkodawca pozostawił po sobie małżonka i dzieci, dzieci i małżonek dziedziczą w częściach równych, przy czym pozostający przy życiu małżonek nabywa z mocy prawa majątek spadkowy. Za dział spadku odpowiada małżonek. Każdemu z dzieci, jako spadkobiercy ustawowemu, będzie z mocy prawa przysługiwało roszczenie pieniężne wobec pozostającego przy życiu małżonka. Kwota tego roszczenia pieniężnego odpowiada wysokości udziału spadkowego dziecka. Roszczenie takie staje się wymagalne w przypadku postawienia pozostającego przy życiu małżonka w stan upadłości, objęcia takiego małżonka procedurą restrukturyzacji zadłużenia (zob. również ustawa o restrukturyzacji zadłużenia osób fizycznych (Wet schuldsanering natuurlijke personen)) lub jego zgonu (księga 4 art. 13 kc).

Małżonkowie i zarejestrowani partnerzy są traktowani w taki sam sposób.

5 Jaki organ jest właściwy:

5.1 w sprawach dziedziczenia?

5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

Organem właściwym w kwestiach związanych z prawem spadkowym w Niderlandach jest notariusz. Strony dysponują swobodą wyboru notariusza niezależnie od ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy.

Spadkobierca ma trzy możliwości. Jeżeli chce dokonać prostego przyjęcia spadku, może to zrobić w sposób wyraźny lub dorozumiany, bez konieczności dopełnienia jakichkolwiek formalności. Przyjęcie proste spadku oznacza, że spadkobierca ponosi nieograniczoną odpowiedzialność osobistą za długi spadkowe. Spadkobierca może jednak ograniczyć swoją odpowiedzialność, zastrzegając wyraźnie, iż przyjmuje spadek z ograniczeniem odpowiedzialności za długi spadkowe (tj. z dobrodziejstwem inwentarza). Jeżeli spadkobierca chce odrzucić spadek lub przyjąć go z dobrodziejstwem inwentarza, musi złożyć stosowne oświadczenie w sądzie. W tym ostatnim przypadku sąd wyznacza termin na przyjęcie spadku.

Zapisy zwykle można przyjmować lub odrzucać bez konieczności dopełnienia jakichkolwiek formalności. Zgodnie z prawem niderlandzkim przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza nie jest możliwe w przypadku zapisów zwykłych.

Spadkobierca ustawowy może zrzec się swojego prawa do zachowku, po prostu nie dochodząc przysługującego mu roszczenia o zachówek. Prawo nie przewiduje żadnych specjalnych oświadczeń w tym celu. Jeżeli spadkobiercy ustawowi zrzekają się prawa do zachowku, mogą to zrobić w formie oświadczenia.

6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

W większości przypadków, zwłaszcza w przypadku istnienia umowy majątkowej małżeńskiej lub testamentu, najskuteczniejszym sposobem przeprowadzenia działu spadku jest skorzystanie z usług notariusza. W Niderlandach każdy ze spadkobierców lub wykonawca testamentu, jeżeli został powołany, ma prawo zwrócić się do notariusza. Strony dysponują swobodą wyboru notariusza niezależnie od ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy. Notariusz udzieli spadkobiercom wsparcia przy działu spadku. Notariusz ustali krąg spadkobierców, a następnie sprawdzi, czy istnieje testament, i doradzi spadkobiercom, czy w ich interesie leży przyjęcie czy też może odrzucenie spadku. Notariusz sporządza również inwentarz stanu

czynnego spadku i dokonuje działu spadku. Notariusz może również pomóc spadkobiercom w wypełnieniu spoczywających na nich zobowiązań podatkowych. Sąd uczestniczy w działu spadku wyłącznie w ściśle określonych przypadkach. Może to nastąpić w sytuacji, gdy istnieje spór co do działu spadku lub gdy jeden ze spadkobierców (np. małoletni) nie jest w stanie samodzielnie zadbać o swoje interesy.

7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

W Niderlandach przepisy prawa nie przewidują żadnego postępowania sądowego w tym zakresie. Istnieje jednak akt poświadczenia dziedziczenia (*Verklaring van Erfrecht*), zob. księga 4 art. 188 kc, wydawany przez niderlandzkiego notariusza (zob. księga 3 art. 31 kc) wszystkim zainteresowanym stronom, tj. spadkobiercom. Wykonawca testamentu również może wystąpić o sporządzenie aktu poświadczenia dziedziczenia. W akcie poświadczenia dziedziczenia notariusz, wykonując przysługujące mu uprawnienia, wskazuje z imienia i nazwiska osoby uprawnione do spadku, określa wysokość ich udziału spadkowego oraz, w stosownych przypadkach, wyznacza wykonawcę testamentu. Spadkobiercy/wykonawca mogą posłużyć się aktem poświadczenia dziedziczenia wobec dłużników spadkowych i dzięki temu będą mogli np. rozporządzać środkami zgromadzonymi na rachunkach bankowych. Przeniesienie prawa własności lub innego prawa do nieruchomości na jednego ze spadkobierców wymaga sporządzenia aktu notarialnego.

8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

W przypadku przyjęcia prostego spadkobierca ponosi pełną odpowiedzialność za długi spadkodawcy (księga 4 art. 182 kc). W przypadku przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe wyłącznie do wysokości aktywów spadkowych. W tej sytuacji spadkobierca nie ponosi odpowiedzialności osobistej.

9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Akt poświadczenia dziedziczenia można wpisać do publicznego rejestru nieruchomości. Przeniesienie prawa własności lub innego prawa do nieruchomości wymaga sporządzenia odrębnego aktu notarialnego.

9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

W prawie niderlandzkim nie wprowadzono obowiązku ustanowienia zarządcy spadku.

9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Spadkodawca może powołać w testamencie wykonawcę testamentu do sprawowania zarządu spadkiem. W przypadku przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza sąd może powołać specjalnego zarządcę masy spadkowej.

9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

Co do zasady, zgodnie z przepisami księgi 4 art. 144 kc, wykonawca testamentu powołany w testamencie ma ograniczone uprawnienia. Może on zarządzać spadkiem i spłacić długi spadkowe. Spadkodawcy mogą przyznać wykonawcy testamentu dodatkowe uprawnienia, na przykład prawo do przeniesienia własności majątku spadkowego bez zgody spadkobierców. Jeżeli wykonawca testamentu został ustanowiony specjalnym zarządcą masy spadkowej (*afwikkelingsbewindvoerder*), może on przenosić własność majątku spadkowego i podejmować wszelkie decyzje związane z działem spadku.

10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

Spadkobiercy mogą sporządzić dokument potwierdzający dział spadku w formie aktu notarialnego. Sporządzenie takiego dokumentu jest konieczne w przypadku gdy spadkobierca nie posiada zdolności do czynności prawnych (z uwagi na fakt, że jest osobą małoletnią lub jest objęty opieką bądź kuratelą sądową). Przeniesienie prawa własności lub innego prawa do nieruchomości w Niderlandach wymaga sporządzenia aktu notarialnego, zobacz odpowiedź na pyt. 7 powyżej. We wszystkich innych przypadkach sporządzenie dokumentu potwierdzającego dział spadku nie jest wymagane. Akt poświadczenia dziedziczenia jest wystarczający do przeniesienia własności majątku, takiego jak rachunki bankowe i inne ruchomości.

Ostatnia aktualizacja: 01/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.